

Sag; det havde paa Forhaand udtalt sig om, taget Stilling til Sagen og var nu bundet til denne sin Stilling. Det forholder sig ikke absolut saaledes. Amtsraadet har ganske vist udtalt sig om denne Sag og har der givet sin Tilslutning til den bestemte Linie, som det ærede Medlem nu ikke synes om. Men Amtsraadet har paa ingen Maade „bundet“ sig dertil; det maatte naturligt komme til at afgive den Erklæring paa det daværende Stadium, fordi det — naar der skal være Tale om at spørge om Amtsraadets Villighed til at yde Tilskud, og det klækkeligt — maa være naturligt for det at sige: Der er to Hensyn at tage, for det første bort Skøn over, hvilken Linie der er den rentableste, og for det andet, hvilken Linie der tjener de fleste Egne af Amtet. For Amtsraadets Synspunkt er det naturligt og nødvendigt at slutte saaledes; men derved betragter jeg det ingenlunde som givet, at Amtsraadet ikke kunde komme til at vælge paa en anden Maade mellem disse to Linier, hvis Sagen forelaa i en anden Form. Jeg sætter f. Eks., at Sagen kom til at ligge saakdes for, at den Linie, som han nu ønsker, den saakaldte østlige Linie, møder bilagt saakdes med Midler, at dens Talsmænd kunde sige: Vi kunne nøjes med et mindre Tilskud fra Amtsraadet end den anden Linie; vi naa indbrømme, at vi ogsaa naa til mindre Dele af Amtet; men af det Hensyn ville vi ogsaa anstrenge os for væsentlig at hjælpe os selv og saa give Amtsraadet mere fri Hænder, saa det kan nøjes med mindre Tilskud. Der er en Mulighed for, at Stillingen kan vinde til at ligge saaledes for, jeg tror vel ikke paa det; jeg tror ikke, at den Linie kan røde med saa gode Betingelser som den anden, men jeg fremhæver det kun for at hævde, at Amtsraadet ikke har bundet sig. Det har taget en foreløbig Stilling, som Saga laa for; men naar Stillingen kom til at se anderledes ud, hvis det kan sige: Vi kunne spare de andre Dele af Amtet for en betydelig Byrde, saa tvivler jeg ikke om, at vi ogsaa vil være villigt til at overveje det Spørgsmaal paa ny og virkelig som fuldt habile Dommere kunne træffe Afgørelsen af det Spørgsmaal, vi her have henfattet til det.

A jeg har Ordet, er der nogle andre Udtalelser, jeg vil knytte til nogle andre Ændringer. Da den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bojsen) aabnede Forhandlingene i Lørdags, udtalte han bl. a., at han nelmest første og anden Behandling havde forhandlet denne Sag og de foreliggende Ændringsforslag med samtlige 12 Forslagsstillere. Denne Udtalelse forbavsede mig, a jeg vidste, den ikke var korrekt. At

det ærede Medlem sagde, at han som Ordfører for en Del Forslagsstillere udtalte sig, som han gjorde, var der selvfølgelig intet at indvende imod, thi det er rigtigt; naar han er valgt af Flertallet, maa han udtale sig som dets Ordfører. Men det, jeg lagde Mærke til, var netop, at den ærede Ordfører kom til at bruge den Form, at han havde forhandlet med samtlige 12 Forslagsstillere, og at han paa samtlige 12 Forslagsstilleres Vegne fremsatte nogle Udtalelser om specielle Punkter. Jeg vil gaa ud fra, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne er saa optagen af den nuværende Træthed og maasse af Forberedelser til den kommende Træthed, at det er let forstaaeligt, at hans Sukommelse kan svigte ham i et enkelt Punkt. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det forholder sig ikke saaledes, hvad jeg jo personligt kan aflægge Vidnesbyrd om, da jeg er en af de 12, og jeg ikke har forhandlet i nogen som helst Form med den ærede Ordfører mellem 1ste og 2den Behandling, og saa vidt mig bekendt, er det samme Tilfældet med i alt Fald et Medlem af de 12 foruden mig (Ordføreren for Forslagsstillerne (Bojsen)): Saa har De ikke været til Stede). Nu skal jeg følge den ærede Ordfører videre, thi jeg ventede den Indvending. Jeg ved godt, at han har indbudt de 12 Forslagsstillere til et Møde for at forhandle dette Spørgsmaal. I dette Møde var jeg ikke til Stede; det følger af sig selv; men de Grunde, som have bevæget mig dertil, staar jeg jo ikke Skrifte for her. Jeg vilde derfor ogsaa finde mig i, at han i al Almindelighed havde optraadt som Ordfører for Forslagsstillerne; men da han udtrykkelig optraadte „paa samtlige 12 Forslagsstilleres Vegne“ — jeg antager ikke, han vil bestride, at han brugte det Udtryk — vil jeg dog sige, at det er en ganske egen Form, naar man enten ved eller burde vide, at saaledes forholder det sig ikke.

Jeg vil derfor straks reservere mig — og jeg antager, der er i det mindste en anden af de 12 Forslagsstillere, som vil gøre det samme — mod at være bunden til de Udtalelser, som den ærede Ordfører fremsatte. I mange Retninger er jeg enig med ham, men naar der er Undtagelser derfra, saa maa jeg derfor være nødt til nu at markere dem og tage min egen Stilling. Det gælder navnlig 2 Punkter. Det ene er ved at tiltræde et Ændringsforslag, jeg kunde gerne sige to. Det første er det, som er stillet under Nr. 25, og som jeg ikke videre skal fordybe mig i, det er den bekendte Sag om Ekspropriationsspørgsmaalet. Jeg skal ikke gaa ind paa denne Ekspropriationsparagrafs